

ЧУДОМИР
ПАВЕЛ ИВАНИЧ КАЧУЛКАТА

chitanka.info

Чуден човек е учителят по физика Павел Иванич! Че е руснак, руснак е — никой не го оспорва, ама дето разправя, че е емигрант, това ми се вижда прекалено. Именно прекалено, защото, разбирам да си емигрант година, две, три, пет, да речем, ама да се жениш в България два пъти, да навъдиш поколения и при всеки случай да я наричаш Бълхария вместо България, това вече изглежда съмнително. В началото я наричаше Болхария и, представете си, тъкмо тогава, когато се въведе флайтоксът и почна употреблението му в широки размери, взе да я нарича Бълхария. Че и след въвеждането му из родината ни подскочат на своеволие рояци бълхи, това е факт неоспорим, ама бива ли именно той, като национално малцинство, тъй да се каже, да иронизира и ни излага по такъв начин? Иначе, що да си греша душата, внимателен е човекът, учтив е и е нежен даже с учениците си. Ако някой го ядоса нещо и трябва да му се зашлеви плесница, зашлевява му я елегантно, грациозно някак и няма да му каже магаре, да речем, а махаре. Все има разлика, знаете, не звучи тъй грубо, а омекчено някак и по-нежно. Изобщо, неразберьош човек е Павел Иванич. Ту коректен и внимателен, ту обижда държавата ни в чистоплътно отношение. А някои наши думи просто не иска да ги научи и туйто! Не ще и не ще!

Имал един ден урок по физика в седмия клас. Урок като урок — нищо особено. За небесната дъга щял да разправя.

Влязъл в класа, прочел дежурният молитвата, прекръстил се и той, писал отсъствията, както е редно, закопчал си горното копче на палтото, поокашлял се и започнал.

И щом започнал, уплел се като коте в прежда и не можал да си спомни думата дъга.

— Гаспада — рекъл, — днес ще гаворим за то небесно явление, значит, что наблюдава се, кагда дожд валит на една страна и солнце греет на другата.

Хубаво, ама нали забравил името на явлението!

— Това явление — рекъл, — гаспада, значит... значи... чорт!... Не магу спомнит си! Това явление... Това... Ну, скажете, чорт возми, как казва се по бълхарски явление, каторое наблюдается... след дожд! Скажете, пожалуйте... След дожд...

— Качулка — обади се моментално от третия чин Кочо Маслинката. — След дъжд — качулка!

И сам се уплашил от думите си, седнал, сгушил се на чина и запоглеждал с едно око само.

— Вот, так! Качулка! Харашо! Блахадаря. Седнете!

И продължил с увлечение по-нататък:

— Качулката, гаспада, състоит се от концентрични полоси, тоест ивици, от разни цветове на солнчевия спектър, като самата, най-долната е морава, а най-горна — червена... При силен дожд, гаспада, качулка станат две — втора, значит, концентрично разположена спрямо първая, обаче с абортное разположение цветов. Общй център на двете качулки, гаспада, намирается в продължение линия-съединение центъра на солнце с окоето на наблюдателя.

Образуване на небесня качулка, обясняется, гаспада, с разлагане лучи в капките, дъждовните, значит, где патерпеваает полное вътрешно отражение...

За да обясни по-нагледно урока, Павел Иванич прибягнал до примера на стъклената топка с вода, която постепенно се издига нагоре, когато сме гърбом към слънцето. И почнал да чертае на черната дъска.

Класът се раздвижил зад гърба му, чули се кикотения, но когато, окуражен наново, Кочо Маслинката надянал кожената чанта на главата си във вид на качулка и почнал да прави разни фокуси, тишината пострадала, тъй да се каже, безобразно.

Павел Иванич извил глава внезапно, хванал Коча на местопроизшествието, но този път не му ударил плесница, а само педагогично го нарекъл махаре и както си бил с чантата на главата, извадил го да стои прав пред катедрата.

Стоял си Кочо, значи, с качулката на глава, мигал на парцали до края на часа, ама ха де! Иди, че разбери! Просто невероятно! вместо на него, на Коча, значи, на самия Павел Иванич му излезе прякор и целият град сега му вика Качулката. Да, да! Павел Иванич Качулката. Скандал!...

Издание: Чудомир. „Съчинения в три тома“, Подбор и редакция: Петър Пондев и Серафим Северняк. 2 том. Разкази и фейлетони. „Български писател“, С. 1969.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.